

ÖNSÖZ

Elinizdeki bu kitapla, duyguların kanadında "Hazana Övgü" dizerek ilk kez Türk şiir severlerin ikliminde kanat çırpın Hamlet İsahanlı, "üst düzey" bir bilim adamı olmasının yanında, söz mülkünde de bazen Fuzulî gibi yâ-nık, bazen de Köroğlu gibi gür bir sesin sahibidir:

*Bu dünyanın çokmuş dağı, deresi
Hayır ve şer onun eski töresi
Zamandadır eğer varsa çaresi...
Silkelene, titreye yerküresi
Arşa çıka Köroğlu'nun gür sesi
Demirçoğlu, Deli Hasan uyana
Kan içenler al kanlara boyana...*

"Üst düzey" kavramını bilinçli olarak kullanıyorum. Çünkü Hamlet İsahanlı, en zor matematik problemlerini kavrayan, bu problemleri matematiğin evrensel diliyle çözen ve bunu bilimin "üst diliyle" ifade eden bir idrakın sahibidir. Ancak matematiğin gizemli dilini çözen şairin; aynı zamanda duyguların büyüleyici dilini de çözdüğünü rahatlıkla söyleyebiliriz:

*...Güneş, ışık hevesinde
Ay, batar vadesinde
Ne ay batsın, ne gün solsun
Aşka sınır koyma gönül
Ömrümüze ışık dolsun
Yaşa duygu zirvesinde!*

Hamlet İsahanlı'yı pek çok bilim adamından ayıran önemli bir özellik daha var. O, modern bilimin, "uzmanlık" denen ve insanı dar bir alana sıkıştırarak adeta hapseden küçük havuzundan çıkarak, çok yönlü düşünme biçimi ve dil, edebiyat, felsefe, gibi sosyal bilimlere keşfetme beceri sayesinde, şair kimliğiyle şiirin engin okyanuslara dalabilen nadir bilim adamlarından biridir:

*...Ancak sevgilerim çiçek açınca
Ay buluttan çıkıp ışık saçınca
Kalbimde yazılır sırlı nameler
İçimden seslenir hazin nağmeler
Şiirle kurarım her bir cümlemi
Şiirle anarım cümle âlemi...*

Hamlet İsahanlı'yı şiirin büyüdü dünyasına yönelten "sırrı" da burada aramak gerekir. Çünkü şiir de tıpkı matematik gibi bir "üst dildir" ve matematik ile şiir arasında kurgu, ritim, mantık, bütünlük gibi garip ilişkiler ve benzerlikler vardır. Bu nedenle Hamlet İsahanlı'nın şiirin matematiğini keşfeden bir bilim adamı/şair olduğu söylenebilir.

*Zahirim kuru cesettir, her şeyimle batındayım
Piyade sanmayın beni, ben hayal atındayım.
Ruhum titrer, gönlüm kaynar, cismim tutuşup yanar
Onulmaz derde düşmüşüm, zordayım, çetin deyim.*

Her şeyin bir dili var. Tabiatın, eşyanın, toprağın, taşın, bilimin, sanatın... Bilim, tasnif edici, birleştirici, tanımlayıcı akıl dilini; sanat ise tabiatı ve eşyayı farklı bir gözle gören onu farklı bir şekilde dile getiren, yansıtan gönül dilini kullanır. Bilim adamlarının çoğu kendi uzmanlık alanlarında bir bilim dili geliştirirken, pek az bilim adamı, sanatın büyüleyici diline de hâkim olarak bedi eserler verebilir. Hamlet İsahanlı'nın, bilim dilinin yanında sanat dilini de keşfederek "bedi söz söyleme" mertebesine ulaşan, dil ve üslup olarak da Dede Korkut'u çağrıştıran ve dünyayı derk eden müdrik bir şair olduğunu söyleyebiliriz:

*İhtiyar bir müdrik adam
Bir çocuğun arkasından
Koşa bile yetebilmez...
Kartal gibi kanat çalan
Bülbül gibi ötebilmez...*

Sözü kanatlandıran elbette şiir, şiiri kanatlandıran da musikedir. Şair ise, söze güç veren, kanat takan bir ses ustasıdır. Şair, dili, düşünceyi, estetiği kıcacası şiirin malzemesini ne kadar ustalıklarla kullanırsa, şiir ikliminde o kadar kalıcı olur. Hamlet İsahanlı bunların farkında olan bir şairdir. Şiirlerindeki duygu yoğunluğu, onun sahip olduğu sanat dilinden, dizelerindeki fikir ve düşünce yoğunluğu ise sahip olduğu bilimsel birikimden kaynaklanıyor. Böylece Hamlet İsahanlı karşımıza, zihninin testisine dolan düşünceyi "bedi söz" ile boşaltmayı başaran bir şair olarak çıkıyor:

*Sözde mânâ arayanlar, söze boya vuranlar
Can mülkünde şur besleyen, hayal mülkü kuranlar
Dediler, iki dünya var: Işıklı ve karanlık
Işıқта aman gördüler, karanlıkta yamanlık
Muhallif renk rengârenktir, dokunmayın bir anlık
Karanlıkta kabahat yok, karadadır pişmanlık.*

Hamlet İsahanlı, düşünceye dayanmayan sanatın kanat takamayacağını ikrar ederken düşünceden yoksun bir şiirin de sığ kalacağı dile getiriyor. Ama aynı zamanda Hamlet İsahanlı, düşüncenin paylaşıldıkça bereket kazanacağı inancına da sahiptir ve duygu ve düşüncelerini okuyucunun gönlüne aktarmaktan ve cömertçe paylaşmaktan hiç çekinmiyor:

*Söz pınardır sinemiz
Ne kadar boşalsa, o kadar dolar...*

Hamlet İsahanlı, hayatın faniliğini kavrayan müdrik bir şahsiyet. Bu nedenle ölüm düşüncesini çokça işlediği görülüyor. Hayatın en canlı manzaralarını tasvir ederken, birden, ağızların tadını kaçırıp ölümü hatırlattığı şiirleri hiç de az değil. Zaman zaman meydan okuyor ölüme, zaman zaman da ölümün yaşamaktan daha kolay olduğu düşüncesini vurguluyor:

Ölmeye ne var gülüm

Yaşamaktır dünyada en ağır iş...

Bir kerecik gelir ölüm,

Bir kez galip gelir insana

Yaşamak derdiyse ermiyor sona

...

Ne tehditten anlar ne korku bilir

Ne de rüşvet alır Azrail!

Kahraman, zengin, akıl...

Fark etmez, ölüm adildir,

Ölüm karşısında her insan birdir.

...

Ben ki sana demiştim: Hayata bel bağlama

Benim de son günüm var ve ölüp gideceğim

Bu kitapta yer alan şiirleriyle Türk okuyucusuyla daha yakından tanışacak olan Hamlet İsahanlı'nın Türk şiir severlerin gönül dünyasında hak ettiği yere ulaşacağına inanıyor hatta bazı şiirlerinin, bizim güçlü şairlerimizle şiirleriyle mukayese edileceğini düşünüyorum... Onun, hemen ezberleneceğine ve zihnimizde iz bırakacağına inandığım, poetik anlayışını da dile getirdiği birkaç mısraını daha paylaşarak sözü okuyucuya bırakmak istiyorum:

Gök yere eğilmez, kural böyledir

Mucize dediğin şey gönüldedir

Ufuklar ham hayal ancak dilededir

Yer göğe, gök yere erişmeyecek

Fakat şair gönlü başka yerdedir

Yine "gökler yeri öptü" diyecek...

Bu kitabın Türk şiir severlerle buluşması için bize yol gösteren Prof. Dr. Yavuz Akpınar'a; kitabın yayınlanması için yoğun çaba gösteren Âdem Sarıgöl'e, şiirleri tasnif eden Vedat Ali Tok'a, Hamlet İsahanlı ile benim aramada adet bir iletişim ağı olarak görev yapan sevgili dost Alövset Emirbeyli'ye teşekkürü borç bilirim.

İmdat AVŞAR
Kayseri, Nisan 2014